

Brusel 28. listopadu 2019
(OR. en)

14601/19

Interinstitucionální spis:
2018/0203(COD)

JUSTCIV 230
EJUSTICE 155
COMER 152
CODEC 1696

POZNÁMKA

Odesílatel: Předsednictví

Příjemce: Rada

Č. předchozího
dokumentu: 13836/1/19

Č. dok. Komise: 9620/18

Předmět: Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech
– obecný přístup

I. ÚVOD

1. Komise přijala dne 31. května 2018 výše uvedený návrh revize¹ a předložila jej Radě a Parlamentu. Právním základem návrhu je článek 81 (justiční spolupráce v občanských věcech) Smlouvy o fungování Evropské unie a návrh podléhá řádnému legislativnímu postupu.

---

¹ 9620/18.

2. Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech je dalším důležitým nástrojem evropské justiční spolupráce. Účelem tohoto nástroje je stanovit rámec pro přeshraniční justiční spolupráci v občanských a obchodních věcech mezi členskými státy prostřednictvím usnadnění přeshraničního shromažďování důkazů. Cílem návrhu revize je zřídit celounijní systém pro přímé, bezpečné a rychlé předávání a vyřizování žádostí o dokazování využíváním výhod digitalizace, a zároveň posílit procesní záruky. Návrhy Komise vyzývají, aby byl za tímto účelem vytvořen povinný elektronický decentralizovaný informační systém.
3. Evropský hospodářský a sociální výbor přijal stanovisko² k tomuto návrhu a k návrhu nařízení, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (návrh o doručování písemností) dne 17. října 2018. Evropský hospodářský a sociální výbor dospěl k názoru, že oba návrhy jsou v souladu se strategií pro digitální trh v oblasti elektronické veřejné správy, zejména pokud jde o nutnost učinit kroky k modernizaci veřejné správy a dosažení přeshraniční interoperability.
4. Dne 13. února 2019 přijal Evropský parlament k návrhu týkajícímu se dokazování postoj v prvním čtení, který obsahuje 37 změn návrhu Komise, přičemž 554 hlasů bylo pro, 26 proti a 9 členů se zdrželo hlasování.
5. Dne 13. září 2019 předložil evropský inspektor ochrany údajů stanovisko 5/2019 k tomuto návrhu a k návrhu o doručování písemností³.

---

² 14013/18.

³ 12245/19.

6. Na zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci v červnu roku 2019 se ministři dohodli, že justiční spolupráce v souvislosti s tímto návrhem a v souvislosti s návrhem o doručování písemností by měla být založena na zabezpečeném decentralizovaném informačním systému zahrnujícím propojené vnitrostátní informační systémy. Ministři by rovněž mohli v zásadě akceptovat povinný charakter informačního systému, avšak za určitých podmínek jako je delší přechodné období, výjimky z povinného použití a referenční software pro provádění poskytnutý Komisí.
7. Původní návrh Komise neobsahoval žádné finanční prohlášení o dopadu na rozpočet EU. Během posuzování návrhu požádaly delegace o pomoc v rámci informačního systému, který má být zaveden, jako je referenční software pro provádění, který mohou členské státy použít jako svůj koncový systém namísto vnitrostátního počítačového systému. Znění předsednictví stanoví, že Komise bude odpovědná za tvorbu, údržbu a budoucí vývoj referenčního softwaru pro provádění. Tato povinnost bude mít výrazný vliv na rozpočet EU, včetně změn počtu pracovních míst. V souladu s čl. 35 odst. 1 pododstavcem 2 finančního nařízení EU⁴ vypracovalo předsednictví ve spolupráci s Komisí orientační finanční výkaz⁵ obsahující odhadovaný finanční dopad změn týkajících se rozpočtu, včetně změn počtu pracovních míst.
8. V souladu s článkem 3 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva se Irsko rozhodlo účastnit se přijímání a používání tohoto návrhu. Spojené království nevyužilo možnosti stanovené v článku 3 protokolu (č. 21) účastnit se přijímání a používání tohoto návrhu. V souladu s Protokolem (č. 22) o postavení Dánska, připojeným ke Smlouvám, se Dánsko neúčastní přijímání navrhovaných opatření.

---

⁴ Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1.

⁵ 14427/19.

II. KOMPROMISNÍ ZNĚNÍ PŘEDSEDNICTVÍ

9. Díky jednání bylo možné značně pokročit v zásadních otázkách na technické úrovni. Předsednictví je tedy toho názoru, že nadešel čas, aby Rada přijala obecný přístup ke znění článků a bodů odůvodnění navrhovaného nařízení, a to aniž by byla dotčena finalizace určitých otázek technické či redakční povahy v souvislosti s finalizací příloh.
10. Jednotlivé prvky kompromisního znění je třeba chápat jako celkový balíček, jehož cílem je poskytnout účinný rámec pro přeshraniční justiční spolupráci. Kompromisní znění rovněž nastoluje křehkou rovnováhu mezi různými postoji členských států a zároveň podporuje jejich vzájemnou důvěru.

III. AKTUÁLNÍ STAV

11. Na svém zasedání dne 27. listopadu 2019 Výbor stálých zástupců potvrdil znění, s výhradou změny článku 17b, návrhu nařízení, které předložilo předsednictví v příloze dokumentu 13836/1/19 REV 1. V této souvislosti předkládá předsednictví Radě stejné znění, s výjimkou článku 17b, který je uveden v příloze. Nové znění oproti návrhu Komise je vyznačeno **tučně** a podtrženě a vypuštěný text je označen znakem [...].

IV. ZÁVĚR

12. Předsednictví vyzývá Radu, aby:
  - jako obecný přístup potvrdila nařízení o dokazování ve znění uvedeném v příloze jako kompromisní balíček, přičemž je třeba mít na paměti, že přílohy nařízení budou finalizovány na technické úrovni co nejdříve po zasedání Rady.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 81 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V zájmu řádného fungování vnitřního trhu je nezbytné dále zlepšit a urychlit spolupráci soudů při dokazování.

(2) Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001⁶ stanoví pravidla pro spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech.

(2a) Pro účely tohoto nařízení by se „soudem“ měly rozumět i jiné orgány vykonávající soudní funkce nebo jednající na základě přenesení pravomoci justičním orgánem nebo jednající pod dohledem justičního orgánu, který je příslušný k dokazování podle vnitrostátního práva pro účely soudního řízení v občanských a obchodních věcech, zejména orgány kvalifikované jako soud podle jiných právních nástrojů Unie, jako je nařízení Rady (EU) 2019/1111⁷, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012⁸ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012⁹.

---

⁶ Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).

⁷ **Nařízení Rady (EU) 2019/1111 o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské odpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí (Úř. věst. L 178, 2.7.2019, s. 1)**

⁸ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).**

⁹ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení (Úř. věst. 201, 27.7.2012. s. 107).**

- (3) Aby se zajistilo rychlé předávání žádostí a sdělení, měly by se používat všechny vhodné prostředky moderních komunikačních technologií. **Proto by mělo být zavedeno pravidlo, že veškerá komunikace a výměna listin by měla probíhat pomocí zabezpečeného decentralizovaného informačního systému sestávajícího z vnitrostátních informačních systémů. Za tímto účelem by měl být zaveden decentralizovaný informační systém pro výměnu údajů v souladu s tímto nařízením. Decentralizovaná povaha tohoto systému znamená, že systém bude umožňovat výhradně výměnu údajů z jednoho členského státu do druhého bez zapojení orgánů Unie do těchto výměn.**
- (3a) Příslušný orgán nebo orgány podle práva členského státu by jakožto správce měl být odpovědný za zpracování osobních údajů, které provádí v souladu s tímto nařízením v souvislosti s předáváním žádostí a dalších sdělení mezi členskými státy. Komise ani žádný jiný orgán Unie se nepodílí na zpracování osobních údajů prováděném v rámci decentralizovaného informačního systému zavedeného tímto nařízením.

- (3b) Komise by měla být odpovědná za tvorbu, údržbu a budoucí vývoj referenčního softwaru pro provádění, který se členské státy mohou rozhodnout používat namísto vnitrostátního informačního systému. Referenční software pro provádění by měl být navržen, vyvinut a udržován v souladu s požadavky a zásadami ochrany údajů stanovenými v nařízení (EU) 2018/1725¹⁰ a nařízení (EU) 2016/679¹¹, zejména v souladu se zásadami záměrné a standardní ochrany údajů. Měl by rovněž zavést vhodná technická opatření a umožnit nezbytná organizační opatření s cílem zajistit úroveň bezpečnosti a interoperability, která je vhodná pro výměnu informací v oblasti dokazování.**
- (3c) Předávání prostřednictvím decentralizovaného informačního systému by se mohlo znemožnit v důsledku narušení systému nebo povahy důkazů, například při předávání vzorků DNA nebo krve. Jiné komunikační prostředky by mohly být vhodnější i za výjimečných okolností, které by mohly zahrnovat situaci, kdy by převod objemné dokumentace do elektronické podoby představoval nepřiměřenou administrativní zátěž pro příslušné orgány, nebo kdy je k posouzení pravosti dokumentu nezbytný původní dokument v tištěné podobě. Pokud by se nepoužil decentralizovaný informační systém, mělo by být předání provedeno nejvhodnějšími prostředky. To by mimo jiné znamenalo, že předání by mělo být provedeno co možná nejrychleji zabezpečeným způsobem jinými zabezpečenými elektronickými prostředky nebo poštou.**

---

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (4) V zájmu [...] zlepšení přeshraničního předávání elektronickými prostředky [...] by **dokumentům předávaným prostřednictvím decentralizovaného informačního systému** neměly být odepřeny **právní účinky a přípustnost jako důkazů v řízení pouze z toho důvodu, že jsou v elektronické podobě [...].** Touto zásadou by však neměla být jinak **dotčena pravomoc soudu, u něhož bylo zahájeno řízení, posuzovat právní účinky takových dokumentů nebo jejich přípustnost jako důkazů. Neměly by jí být dotčeny ani požadavky vnitrostátních právních předpisů týkající se konverze dokumentů.**
- (5) Nařízením (ES) č. 1206/2001 by neměla být dotčena možnost pro orgány vyměňovat si informace v rámci systémů zavedených jinými nástroji Unie, jako je nařízení Rady (EU) **2019/1111** nebo nařízení Rady (ES) č. 4/2009¹², a to i tehdy, pokud tyto informace mají důkazní hodnotu, takže si dožadující orgán může zvolit nejvhodnější metodu.

---

¹² Nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností (Úř. věst. L 7, 10.1.2009, s. 1).

- (6) Moderní komunikační technologie, [...] **například** videokonference, které jsou důležitým prostředkem pro zjednodušení a urychlení dokazování, se v současné době nevyužívají v plném rozsahu. V případech, kdy je třeba provést dokazování výslechem osoby, která [...] se nachází v jiném členském státě, **jako** svědka, strany nebo znalce [...], by měl **dožadující** soud provést dokazování přímo prostřednictvím videokonference **nebo jiné technologie komunikace na dálku**, [...] pokud ji má [...] soud[...] k dispozici, domnívá-li se, že použití této technologie je s přihlédnutím ke specifickým okolnostem daného případu vhodné. **Videokonference by mohla být rovněž využita k výslechu dítěte, jak je stanoveno v nařízení Rady (EU) 2019/1111. Přímé dokazování by však mělo být v případě potřeby prováděno za podmínek stanovených ústředním orgánem nebo příslušným orgánem dožádaného členského státu podle vnitrostátního práva tohoto členského státu a může být zcela nebo částečně odmítnuto, pokud je v rozporu s jeho základními právními zásadami.**
- (7) Aby se zjednodušilo dokazování prostřednictvím diplomatických zástupců nebo konzulárních úředníků, měl by mít **každý členský stát možnost využít** [...] tyto osoby na území jiného členského státu a v oblasti, v níž **jsou akreditovány** [...], k provádění[...] dokazování bez nutnosti předchozí žádosti tím, že vyslechnou státní příslušníky členského státu, který zastupují, bez donucení v souvislosti s řízeními probíhajícími před soudy členského státu, který zastupují. **Je však ponecháno na uvážení členského státu, zda jeho diplomatictí zástupci nebo konzulární úředníci jsou oprávněni k provádění důkazů v rámci svých funkcí.**

- (8) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy a spíše jich, z důvodu vytvoření právního rámce, který by zajistil rychlé předávání žádostí a sdělení týkajících se dokazování, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (9) V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, [...] oznámilo [...] Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení [...].
- (9a) V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Spojené království neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.**

- (10) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (11) Za účelem aktualizace jednotných formulářů v přílohách nebo technických úprav uvedených formulářů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹³. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

---

¹³ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(12) V souladu s body 22 a 23 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů by Komise rovněž měla provést hodnocení tohoto nařízení na základě informací shromážděných prostřednictvím zvláštních monitorovacích opatření za účelem posouzení skutečných účinků tohoto nařízení a potřeby dalších kroků. **Pro účely tohoto monitorování by členské státy měly Komisi poskytnout dostupné informace o počtu předaných a vyřízených žádostí, jakož i o počtu případů, kdy bylo předání provedeno jinými prostředky, než prostřednictvím decentralizovaného informačního systému. Vnitrostátní koncový systém nebo referenční software pro provádění by měl v co největší míře usnadnit automatizované shromažďování a vykazování údajů o počtu výměn provedených prostřednictvím tohoto systému.**

(12a) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 a vydal své stanovisko dne 13. září 2019.¹⁴

(13) Nařízení (ES) č. 1206/2001 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1206/2001 se mění takto:

1) v článku 1 se [...] **odstavec 3 nahrazuje tímto:**

„**3.** Pro účely tohoto nařízení se:

---

¹⁴ Úř.věst. C 370, 31.10.2019, s. 24.

- a) „soudem“ rozumí soudy a jiné orgány [...] v [...] členském státě, [...] oznámené podle čl. 22 třetího pododstavce, které vykonávají soudní funkce nebo jednají na základě zmocnění justičním orgánem nebo pod dohledem justičního orgánu, který je podle vnitrostátního práva příslušný k dokazování pro účely soudního řízení v občanských a obchodních věcech [...].
- b) „decentralizovaným informačním systémem“ rozumí síť vnitrostátních informačních systémů a přístupových bodů interoperabilní komunikační infrastruktury, jež funguje v rámci individuální odpovědnosti a řízení každého členského státu a umožňuje zabezpečenou a spolehlivou přeshraniční výměnu informací mezi vnitrostátními informačními systémy.“;

2) Článek 6 nařízení ... se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Předávání žádostí a dalších sdělení

1. Žádosti a sdělení podle tohoto nařízení se předávají prostřednictvím decentralizovaného informačního systému [...].

2. Na žádosti a sdělení předávané prostřednictvím decentralizovaného informačního systému [...] se použije obecný právní rámec pro používání služeb vytvářejících důvěru stanovený v nařízení Rady (EU) č. 910/2014¹⁵.
3. Pokud žádosti a sdělení uvedené v odstavci 1 vyžadují nebo obsahují pečeť nebo vlastnoruční podpis, lze namísto nich použít „kvalifikované elektronické pečete“ [...] **nebo** „kvalifikované elektronické podpisy“, jak jsou vymezeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014.
4. **Pokud** předání v souladu s odstavcem 1 není možné v důsledku [...] selhání [...] informačního systému [...], **povahy důkazů nebo existence výjimečných okolností**, [...] provede se předání co [...] **nejvhodnějším způsobem** [...] [...].
5. **Příslušný orgán nebo orgány podle práva členského státu se považují za správce, pokud jde o osobní údaje zpracované podle tohoto nařízení, v souladu s nařízením (EU) 2016/679 .“;**

(2a) vkládá se nový článek 6b, který zní:

---

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

[...] „Článek 6b

Právní účinky elektronických dokumentů

Dokumentům předávaným prostřednictvím decentralizovaného informačního systému [...] nesmějí být upírány právní účinky [...] a přípustnost jako důkazů v řízení pouze z toho důvodu, že mají elektronickou podobu.“ [...];

3) V článku 17 [...]

[...]

v odstavci 4 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

[...]

„Ústřední orgán nebo příslušný orgán může uložit soudu svého členského státu, aby poskytl praktickou pomoc při dokazování.“;

4) vkládá se nový článek 17a, který zní:

**Přímé dokazování prostřednictvím videokonference nebo jiné technologie komunikace na
dálku**

1. V případech, kdy je třeba provést dokazování výsledkem osoby, která [...] **se nachází** v jiném členském státě [...] a soud [...] žádá o provedení dokazování **přímo** v souladu s článkem 17, [...] provede **dožadující** soud [...] dokazování [...] prostřednictvím videokonference nebo jiné **technologie komunikace na dálku**, [...] pokud ji má [...] soud[...] k dispozici, domnívá-li se, že použití této technologie je s přihlédnutím ke specifickým okolnostem daného případu vhodné.
2. Pokud je podána žádost o přímé dokazování prostřednictvím videokonference nebo jiné **technologie komunikace na dálku**, [...] dožadující soud a ústřední orgán nebo příslušný orgán podle čl. 3 odst. 3 nebo soud **pověřený poskytnutím praktické pomoci při dokazování** [...] [...] se dohodnou na praktických opatřeních pro výslech [...]. **Dožadující soud může obdržet na požádání pomoc při hledání tlumočnicka.**“;
3. [...]

[...]

[...]

- 5) vkládá se nový článek 17b, který zní:

„Článek 17b

Dokazování prostřednictvím diplomatických zástupců nebo konzulárních úředníků

Členské státy mohou ve vnitrostátních právních předpisech stanovit, že jejich soudy mohou požádat své [...] diplomatické zástupce nebo konzulární úředníky na území jiného členského státu a v oblasti, v níž **jsou akreditováni**, [...] aby prováděli dokazování bez nutnosti předchozí žádosti [...] tím, že vyslechnou státní příslušníky členského státu, který zastupují, bez donucení v souvislosti s řízeními probíhajícími před soudy členského státu, který zastupují.“;

[...]

[...][...]

[...]

[...]

- 7) v článku 19 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20, kterými se mění přílohy za účelem aktualizace jednotných formulářů nebo technických úprav těchto formulářů.“;

8) Článek 20 nařízení ... se nahrazuje tímto:

„Článek 20

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 19 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu [...] **pěti let** [...] počínaje dnem [datum vstupu tohoto nařízení v platnost]. **Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.**
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 19 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
  5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
  6. [...] Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 19 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“;
- 8a) vkládají se články 20a, 20b a 20c, které znějí:**

„Článek 20a

Náklady na decentralizovaný informační systém

1. **Každý členský stát ponese náklady na instalaci, provoz a údržbu svých přístupových bodů komunikační infrastruktury propojujících vnitrostátní informační systémy v rámci decentralizovaného informačního systému.**
2. **Každý členský stát ponese náklady na zřízení a přizpůsobení svých vnitrostátních informačních systémů tak, aby byly interoperabilní s uvedenou komunikační infrastrukturou, jakož i náklady na správu, provoz a údržbu těchto systémů.**

3. Odstavci 1 a 2 není dotčena možnost požádat na podporu činností uvedených ve zmíněných odstavcích o granty v rámci finančních programů Unie.
4. Komise by měla být odpovědná za tvorbu, údržbu a budoucí vývoj referenčního softwaru pro provádění , který se členské státy mohou rozhodnout používat jako svůj koncový systém namísto vnitrostátního informačního systému. Tvorba, údržba a budoucí vývoj tohoto referenčního softwaru pro provádění jsou financovány ze souhrnného rozpočtu Unie.
5. Komise poskytuje, udržuje a podporuje bezplatné zavedení softwarových komponentů, které jsou základem přístupových bodů komunikační infrastruktury.

Článek 20b Prováděcí akty přijaté Komisí

1. Komise přijme prováděcí akty, kterými se zřizuje decentralizovaný informační systém. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví:
  - a) technické specifikace stanovující metody komunikace elektronickými prostředky pro účely decentralizovaného informačního systému;
  - b) technické specifikace komunikačních protokolů;
  - c) cíle v oblasti bezpečnosti informací a příslušná technická opatření zajišťující minimální standardy bezpečnosti informací pro zpracování a komunikaci informací v rámci decentralizovaného informačního systému;

- d) **minimální cíle z hlediska dostupnosti a možné technické požadavky v tomto ohledu na služby poskytované prostřednictvím decentralizovaného informačního systému;**
  - e) **příslušnou odpovědnost v oblasti ochrany údajů a technická opatření nezbytná pro zajištění souladu informačního systému s nařízením (EU) 2016/679 a nařízením (EU) 2018/1725;**
  - f) **zřízení řídicího výboru složeného ze zástupců členských států s cílem zajistit provoz a údržbu decentralizovaného informačního systému v zájmu dosažení cíle tohoto nařízení.**
2. **Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 se přijmou do dvou let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost v souladu s přezkumným postupem podle čl. 20c odst. 2.**

Článek 20c Postup projednávání ve výboru

- 1. **Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.**
  - 2. **Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“ [...];**
- 8b) **vkládá se nový článek 21a, který zní:**

„Článek 21a
Vztah k jiným aktům

Tímto nařízením nejsou dotčeny nařízení (EU) 2016/679 (*obecné nařízení o ochraně osobních údajů*) ani směrnice 2002/58/ES (*směrnice o soukromí a elektronických komunikacích*).“;

8c) v článku 22 se vkládá třetí a čtvrtý pododstavec, které znějí:

„Každý členský stát sdělí Komisi ostatní orgány příslušné k dokazování pro účely soudního řízení v občanských a obchodních věcech podle čl. 1 odst. 3 písm. a). Členské státy uvědomí Komisi o veškerých následných změnách těchto údajů.

Členské státy mohou Komisi oznámit, zda jsou schopny provozovat decentralizovaný informační systém dříve, než je požadováno tímto nařízením. Komise tyto informace zpřístupní elektronicky, zejména prostřednictvím portálu evropské e-justice.“;

9 [...]) vkládá se nový článek 22a, který zní:

„Článek 22a
Monitorování

1. Nejpozději do [*dva roky od data použitelnosti*] zavede Komise podrobný program monitorování výstupů, výsledků a dopadů tohoto nařízení.

2. V programu monitorování se [...] přesně uvedou opatření, která mají být přijata Komisí a členskými státy pro **monitorování výstupů, výsledků a dopadů tohoto nařízení [...]. Stanoví kdy, nejpozději do čtyř let ode dne použitelnosti tohoto nařízení, a v jakých dalších intervalech budou shromažďovány údaje uvedené v odstavci 3.**
3. Členské státy poskytnou Komisi tyto údaje [...] nezbytné **pro účely monitorování, pokud je mají k dispozici: [...]**
- a) **počet žádostí o dokazování předaných v souladu s čl. 6 odst. 1 nebo čl. 17 odst. 1;**
  - b) **počet žádostí o dokazování vyřízených v souladu s článkem 10 nebo čl. 17 odst. 6;**
  - c) **počet případů, kdy byla žádost o dokazování předána jinými prostředky než prostřednictvím decentralizovaného informačního systému v souladu s čl. 6 odst. 4.“;**

10 [...]) Článek 23 nařízení ... se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Hodnocení

1. Nejdříve [pět let od data použitelnosti tohoto nařízení] provede Komise hodnocení tohoto nařízení a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
2. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro přípravu této zprávy.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne [[...] **18 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost**].

Ustanovení čl. 1 bodu 8c týkající se nového třetího pododstavce článku 22 se však použijí ode dne [první den měsíce následujícího po uplynutí období 15 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost]; a ustanovení čl. 1 bodu 2, pokud jde o čl. 6 odst. 1 až 4 se použijí ode dne ...[první den měsíce následujícího po uplynutí období pěti let od vstupu prováděcích aktů uvedených v článku 20b v platnost [...] [...]].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V [...] dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně